

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput X. De Christianis à Sapore occisis in Perside.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

CAPUT X.

Κεφ. ι.

De Christianis à Sapore occisis in Perside.

Hunc in modum Ust hazades gloriosissimo exitu migravit è vita. Quod cum Symeones in carcere accepisset, gratias pro illo perfolvit Deo. Postero autem die qui erat sexta feria, quo die ante festum resurrectionis annua salutaris passionis memoria celebratur, rex Symeonem quoque gladio obtruncari præcepit. Perductus enim iterum ad regiam ex carcere, constanter admodum de religione disseruetat coram Sapore, & neque ipsum, neque Solem adorare unquam voluerat. Eodem die centum quoque alii in carcere constituti, pari modo iussi sunt interfici: utque postremus omnium Symeones postquam eadem illorum spectasset, jugularetur. Ex quibus alii erant Episcopi, alii Presbyteri, alii diversorum Ordinum Clerici. Cumque universi simul ad supplicium ducerentur, progressus in medium magnus princeps Magorum, interrogavit eos utrum velent vivere, eandemque cum rege religionem sequi, & Solem venerari. Sed cum nemo illorum his conditionibus vivere sustinisset, ducti sunt in locum supplicio destinatum. Et speculatores quidem iussa faciebant, & in cecidendo Martyribus defudabant. Symeones vero iis qui interficiebantur proxime adstans, hortabatur ut forti animo essent: deque morte & resurrectione & de pietate diserebat. Et sacrarum Scripturarum testimonio ostendebat, hoc quidem modo mortem oppetere, veram esse vitam: Deum vero præ ignavia procedere, mortem esse certissimam. Ipsos si quidem, etiam si nemo vim ipsis adferret, haud multo post sua sponte esse morituros. Hunc enim exitum cunctis nascentibus inevitabilem esse. Quæ vero post hanc vitam manent perpetua, ea non omnibus pari modo eventura: sed cunctos homines vitæ hic transactæ rationem accurate, velut ex trutina quadam reddituros. Et eorum quidem quæ unusquisque recte gesserit, immortalem accepturum esse mercedem: secus vero gestorum sempiternas pœnas daturum. Porro inter bona opera summum hoc

Περὶ τῶν ὑπὸ σαυῶν ἀειρεθῆσαν χειρῶν ἐν περσί.

Ὁ Δε μὴν ἐπὶ ἀζάδης ἐνδοξοτάτου βασιλέως ἐνθάδε κατέλιπε συμεώνης δευμάτων ἐν τῷ δεσμοφίῳ, δι' ἡμετέρας περὶ αὐτῶν τῶν θεῶν ἡξιάσθη τῇ δὲ ἑξῆς ἡμέρᾳ ἔτυχε δὲ ἐκίνη τῆς ἑβδομάδος εἶναι, καὶ ἦν πρὸ τῆς ἀναστάσεως πανηγύρεως ἡέτησεν τὸ σωφίειν πάθους ἀνάμνησις ἐπιβλεπταί, καὶ τὸν συμεώνην ἐψηφίσατο ὁ βασιλεὺς ἐξῆς ἀναερεθῆναι προαχθεὶς γὰρ αὐτῶν ἐν τῷ δεσμοφίῳ εἰς τὴν βασιλείαν, γενναίως μάλιστα διελέχθη (καὶ ὡρῆσθε τὸ δόγμα), ὡς ἐπὶ αὐτὸν, ἕτερον ἧλιον προσκυνῆσαι ἠέχθη, καὶ δὲ τῷ αὐτῷ ἡμέραν, ὁμοίως ἀναερεθῆσαν προσελάχθησαν καὶ ἄλλοι ἐκαθ' ἓν ἐν τῷ δεσμοφίῳ ὄντες. τελευταῖον δὲ αὐτοῖς ἐπισφραγίσαι συμεώνην, ἵν' αὐτὸν θάνατον θρασυμενον ἦσαν δὲ τέτων οἱ μὲν, ἐπίσκοπος δὲ, πρεσβύτεροι, καὶ ἄλλοι ἑλλων κληρικῶν ταγμάτων, ὡς δὲ πάντες τῷ ἐπιθασίῳ ἠέγοντο, ὡς ἀναγεόμενοι ἰμέγας δεχόμενοι, ἠέρετο αὐτῶν εἰς βάλαντον, καὶ βασιλεὺς ὡς ἀπλησίως θρησκείαν, καὶ τὸν ἧλιον ἐβέν' ἐδωκός ἢ τὴν ἐπὶ τέτοις ζωῶν ἐλεμψίως εἰς τὸν τόπον ἠέχθησαν ἕκτείναντο αὐτὸν, οἱ μὲν δὲ ἡμιοὶ ἔργα εἶχοντο, καὶ ὡς τὸ σφαγῆν τῶν μαρτυρῶν ἔπονεν συμεώνης ἐπαρρηκῶς αὐτοῖς ἀναερεθῆναι, παρρηκῶς αὐτὸ θάρρειν καὶ ὡς θανάτου, καὶ ὡς ἀναερεθῆναι, καὶ ὡς δισέβειας διελέχθη, καὶ ἐκ τῶν ἱερῶν γραφῶν πισύμενοι, ἐδωκός ζωὴν μὴ ἀληθῶς εἶναι, τὸ αὐτὸ δὲ ἀπὸ τῶν θεῶν δὲ διὰ δόξαν προσδέναι θεῶν, ὁμοίως γενναίως θάνατον μετ' ἐπολύ γὰρ κλημψίως ἐπολλέοντο, αὐτομάτως τεθνήσκουσι, γὰρ ἀφυκλον παντὶ κλημψίως τῶν ταῦτα δὲ δινηκῆ ὄντα, ἐπᾶσιν ἀιθρηκῶς ὁμοίως ἀπανήσθη, ἀλλ' ὡς ἀπὸς ἀιθρηκῶς νός, ἀκρηκῆ λόγον δῶσσι τῆς ἐνθάδε βασιλείας καὶ ἀθανάτους ὡν ἕκαστος ἐπᾶσιν τῶν ἀμοιβῶν λήψεται, καὶ τῶν διδόντων τῶν ἐναντίων ὑφέξει μείζον δὲ πάντων ἐν ἀγαθῶν

